

[Mette Madsen]

turministeriet som et led i det nye teaterforlig. Men hvis man ser på, hvornår dette forslag er fremsat, nemlig den 20. marts 1984, tror jeg, vi kan undskylde SF lidt for, at det er kommet med forslaget, for dengang havde vi ikke teaterforliget. Måske har man også lov til at tro i dag – det vil jeg da gerne – at SF selv ville have betragtet det som urealistisk at få flere penge til teaterområdet i år end de 10 mill. kr.

Jeg skal i det hele taget henvise til ministerens bemærkninger til de enkelte problemer, der er i dette forslag, for jeg vil gerne bruge min taletid til noget andet, idet jeg godt lige vil fremhæve den mulighed, som egnsteatrene har, og som måske bliver overset i det daglige, fordi der er en række af de kommuner, der har påtaget sig at drive egnsteater, som har påpeget over for os, at det stiller store økonomiske krav til en kommune at have et egnsteater, og at de kommuner, der ligger rundt om, nyder godt af egnsteatrets eksistens uden at bidrage til udgifterne.

Jeg kan huske, vi drøftede det meget indgående for godt og vel et år siden, tror jeg det var, da fhv. kulturminister Lise Østergaard fremsatte et forslag til folketingsbeslutning om egnsteatrene. Vi sagde alle sammen på stribe, at det måtte der skabes mulighed for, og da vi så sad med det nye teaterlovsforslag, tænkte jeg, at det måtte vi så tage med nu, hvor vi har en teaterlov på bordet. Jeg kiggede på loven, som den er, og jeg konfererede med kulturministeriets embedsmænd, og så må jeg altså sige – og det er det, jeg synes skal frem her i dag – at der faktisk ikke er noget til hinder for i den gældende lovbestemmelse, at flere kommuner slutter sig sammen og i fællesskab bidrager til opretholdelse af et egnsteater, fordi en sådan ordning netop har været forudsat som en mulighed.

I bemærkningerne til lovforslaget om bl.a. egnsteatre står der: »Driften af disse teatre må derfor betragtes som opgaver, der i hver kommune eller i samarbejde mellem flere kommuner og eventuelt tillige vedkommende amtskommune løses ved lokalt initiativ.«

Så er der også i praksis virkelig en række eksempler på, at et egnsteater modtager støtte fra såvel primærkommune som amtskommune. Jeg kan da lige fortælle et glædeligt eksempel oppe fra min egen del af landet, idet man i øjeblikket arbejder på eller måske

er færdige med at oprette et egnsteater i Hjørring, som netop er et »bilateralt« foretagende i samarbejde med de omliggende kommuner.

Jeg har ønsket at sige det i dag, fordi jeg tror – det sker da en gang imellem – at det, vi siger fra denne talerstol, når videre ud i landet. Jeg tror, der er mange kommuner og mange egnsteatre, der har brug for at få genopfrisket de muligheder, som jeg har nævnt her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre er ikke parat til at støtte SFs forslag. Når jeg har sagt det, vil jeg gerne føje til, at det, som man nu har henvist til fra flere sider: at vi har gennemført en støtteordning for teatrene, der er dyrere end den, vi har haft i flere år, vel er rigtigt, men samtidig må jeg nok føje til, at efter min mening klarer det ikke dette problem.

Men uden videre lave en gældssanering på dette område uden at kende mere til baggrunden, end det fremgår af SFs bemærkninger til forslaget, vil vi ikke. Men vi vil gerne se på det i udvalget uden at kunne love noget på forhånd.

Når jeg har været meget tilfreds med, at næsten hele folketinget lod sig overtale til, at vi skulle ofre 9,5 mill. kr. ekstra på teatrene, skyldes det rigtignok det, der skulle ske i fremtiden, og ikke en gældssanering. Det har i nogle ordføreres taler ligesom ligget, at nu kunne man bruge nogle af pengene til det. Det går ikke. Men jeg vil gerne være med til at se mere på baggrunden for gælden hos de teatre, der er omtalt i SFs forslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Der er noget, der hedder, at når man rækker en vis herre lillefingeren, tager han hele hånden. Folketinget har lige besluttet at bruge 9½ mill. kr. mere til teatre, opsøgende teatre og børneteatre. Nu kommer man her med krav om lavt forrentede statslån, der er rente- og afdragsfri indtil 1. januar 1990. Vi har meget svært ved at se det solidariske i den egoistiske krævementalitet til teatervirksomhed. Men vi ved godt, at SF spiller godt for gallériet.

Tinning (VS):